

Handelsministers Tale, thi man skal lede længe for at finde en kraftigere Afvisning af Støttepartiet, end her fandt Sted. Det interessante er imidlertid ikke den Tale i og for sig, for den er vel, som man kunde vente den af den Minister i Henhold til den Fortid, den Minister har som Ordfører just i saadanne Sager, en Ordfører, der jo altid har stillet sig i et yderst køligt Forhold til Byerhvervene.

Det interessante synes jeg derfor ikke saa meget er Talens Barskhed — ved at sige dette Ord kommer jeg til at tænke paa, at denne Gang vil ganske sikkert den højtærede Handelsminister faa mere Held overfor „Aalborg Amtstidende“ end i Oktober Maaned, da han fik en skarp Advarsel, fordi hans Tale ikke havde været barsk og alvorlig nok, da han i hele fem Minutter stod og gjorde Indrømmelser; denne Gang er der ingen Fare for, at han skal faa Bebrejdelser fra „Aalborg Amtstidende“. Men det, jeg vilde sige, var, at det interessante i Forhold til denne Tale er at faa at vide, om det er den højtærede Handelsministers Ord, der er de afgørende, eller om Statsministerens venlige Tilsagn til det konservative Parti om eventuelt at lade sig overbevise fremdeles har nogen Betydning, eller om det er fejlet bort ved Handelsministerens barske og alvorlige Afvisning. Dette er det ikke sikkert, vi faar at vide i Dag, men med Tiden vil vi formodentlig faa det at vide. Vi har i hvert Fald i Dag faaet at vide, at disse Erhvervsspørgsmaal er til Undersøgelse. Saa vidt jeg forstod, sagde Handelsministeren, at de tidligere Undersøgelser ikke var grundige nok, og de har dog, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup nylig oplyste, været 11 Maaneder for den første Betænkningens Vedkommende. Hvor lang Tid kan der saa ikke gaa til den grundige Undersøgelse, der nu er i Gang med det ærede Medlem Hr. Himmelstrup som Medhjælper?

Jeg skal imidlertid ikke opholde mig ved disse mere storpolitiske Betragtninger, som man ganske naturligt let bliver ledet ind paa ved at høre den højtærede Handelsminister og Forslagsstillernes ærede Ordfører, men beder undskyld, at jeg, om jeg saa maa sige, vender tilbage til Forslagenes mere saglige Karakter og gør nogle saglige

Bemærkninger om Tingene. Thi jeg kan ikke opfatte Situationen med det Letsind, som udmærker den højtærede Handelsminister, jeg maa, naar der staar 78 000 arbejdsløse udenfor Døren, anse Situationen for at have en saadan Alvor, at en hvilken som helst positiv Foranstaltning, der bringes under Debat, har Krav paa en alvorlig Behandling som et Indlæg, der i alt Fald tilsigter en alvorlig Forhandling om det, der i Øjeblikket er det alvorligste for vort Land, Spørgsmaalet om, hvordan vi skal genrejse Erhvervslivet og give de arbejdsløse Beskæftigelse.

Set fra dette Udgangspunkt er Forslagenes Fremkomst interessant, for de tilsigter da i hvert Fald at afbøde nogle Vanskeligheder, giver sig ud for og har ubetinget ogsaa det Formaal paa et lille, ganske vist meget lille, meget begrænset Omraade at give et Tilbud om en Haandsrækning; og jeg kan i og for sig kun glæde mig over, at de Konservative saaledes, efter saa mange Aars Uvirksomhed, er kommet til at interessere sig for disse Anliggender. Et andet konservativt Forslag, som for nogle Dage siden blev forelagt, om Krisehjælp til Sejlskibsnæringen er ogsaa et interessant Træk i denne Sammenhæng; og bebudede Forslag om Støtte til det moderne Fiskeri maa ogsaa opfattes som Forsøg paa at faa fat i Erhvervsproblemerne paa et praktisk Grundlag.

Om alle disse spredte Forsøg, om det, der foreligger til Behandling i Dag, og om de to andre nævnte, gælder det imidlertid, at de i høj Grad bekræfter Betimeligheden af det Lovforslag, den forrige Regering fremsatte, og som mit Parti nu har fremsat, Lovforslaget om Støtte til Erhvervslivet. Disse spredte Forsøg bekræfter blot, at det var fuldkommen rigtigt, hvad jeg den Gang sagde, at Krisen er ikke noget isoleret for den ene eller den anden Del af Landet eller Erhvervene, men der er en hel Række Omraader, hvor Foranstaltninger er paakrævede, og med Hensyn til hvilke vi indbød til en alvorlig Forhandling. Venstre og de Konservative var den Gang smukt enige om at afvise det omfattende Lovforslag, der fremsattes, men nu kommer altsaa det konservative Folkeparti lang Tid efter med smaa Stykker af